

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek kifogásolják a 2008. július 23-i C (2008) 3512 végleges bizottsági határozat (C 48/2006 korábbi N 227/2006) 1. cikkének első részében foglalt, a Németország által a DHL és a Lipcse/Halle repülőtér javára tett intézkedésekre vonatkozó megállapításokat, amelyek szerint a Németország által a Lipcse/Halle repülőtérnek juttatott tőke-hozzájárulás a repülőtér részére odaítélt állami támogatásnak minősül és e támogatás 350 millió eurót tesz ki.

A felperesek keresetük alátámasztása érdekében 8 jogalpra hivatkoznak:

Először is a felperesek állítják, hogy a támogatásra vonatkozó rendelkezések már nem alkalmazhatók, mivel a repülőtér esetében a regionális reptéri infrastruktúra kiépítése tekintetében nem a rendelkezések szerinti vállalkozásról van szó.

Másodszor a Flughafen Leipzig/Halle GmbH esetében különleges célra létrehozott állami társaságról („single purpose vehicle”) van szó, amely magánjogi szervezeti formát ölt, és ezáltal, amíg az állam rendelkezésére bocsátja a feladatai ellátásához szükséges eszközöket, elismerten nem minősülhet a támogatás kedvezményezettjének.

Harmadszor a megtámadott határozat önmagának is ellentmondó, mivel a határozatban a Flughafen Leipzig/Halle GmbH a támogatás kedvezményezettjeként és a támogatás nyújtójaként is szerepel.

Negyedszer a 2005-ben közzétett iránymutatásoknak ⁽¹⁾ a közzétételüket megelőzően keletkezett tényállásra való alkalmazása a visszaható hatály tilalmába, a jogbiztonság elvébe, a bizonyság elvébe és az egyenlő bánásmód elvébe ütközik. A felperesek álláspontja szerint kizárólag az 1994-es bizottsági iránymutatások ⁽²⁾ alkalmazhatók.

Hozzáfüzik, hogy az új iránymutatások az elsődleges közösségi jogba ütköznek, mivel a regionális repülőterek üzemeltetőinek vállalkozási jellege hiányában érdemben alkalmazhatatlanok és ellentmondanak önmaguknak. A 2005-ös iránymutatások a repülőterek létesítését is a támogatásokra vonatkozó jog hatálya alá sorolják, jóllehet a 1994-es korábbi iránymutatások e tevékenységet kifejezetten kivették a támogatásokra vonatkozó jog hatálya alól. A régi és az új iránymutatások homlokegyenest ellenkező tartalmát illetően, valamint az 1994-es szabályozás hatályon kívül helyezésének hiányában nem világos a repülőtéri infrastruktúra finanszírozásának minősítése.

Hatodszorra, a felperesek előadják, hogy a Bizottság eljárási szabálytalanságot követett el, mivel az általa támogatásnak minősített tőke-hozzájárulásra nem a 659/1999/EK rendelet ⁽³⁾ létező támogatásra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazta.

Hetedszer a 2005-ös iránymutatások a hatáskör tagállamok és a Bizottság közti megosztásába is ütköznek, mivel a Bizottság a hatáskörét az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti „vállalkozás” tényállási elem kiterjesztése révén az EK-Szerződés által megha-

tározott keretekbe ütköző módon kiterjesztette és e kiterjesztő értelmezés révén tagállami joghatóság alá tartozó eljárásokat is a közösségi intézmények ellenőrzése alá vont.

Végül, a megtámadott határozat önmagának is ellentmondó és sérti az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettséget.

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye – A repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásokról, HL 2005. C 312, 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság közleménye – Az EK-Szerződés 92. és 93. cikkének, valamint EGT-megállapodás 61. cikkének a légi közlekedést érintő állami támogatásokra való alkalmazása, HL 1994. C 350, 7. o.

⁽³⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet.

2008. október 8-án benyújtott kereset – EuroChem MCC kontra Tanács

(T-459/08. sz. ügy)

(2008/C 327/66)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: EuroChem Mineral és Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moszkva, Oroszország) (képviselők: P. Vander Schueren és B. Evtimov ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot és a 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálatot követően az Oroszországból származó ammónium-nitrát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivételéről szóló, 2008. július 8-i 661/2008/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾, amennyiben az dömpingellenes vámot vet ki a felperesekre, gyártó leányvállalataikra, és a felperesekkel kapcsolatban álló, a megtámadott rendelet (23) preambulumbekzdésének a) és c) pontjában, illetve 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, és 2. cikke 2) bekezdésének a) pontjában megjelölt vállalkozásokra;

– kötelezze a Tanácsot az eljárás költségeinek, és az eljárás kapcsán felmerült költségeknek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztására a felperesek két megsemmisítésre irányuló jogalapot hoznak fel. A második jogalap három részre oszlik.

Először is a felperesek úgy érvelnek, hogy a Tanács és a Bizottság megsértették az alaprendelet⁽¹⁾ 11. cikkének (3) bekezdését, és/vagy egy alapvető eljárási követelményt sértettek meg, amikor nem rendeltek el hivatalból a kárt és a kárkülönbözet megállapítását illetően időközi felülvizsgálatot a hatályvesztési felülvizsgálattal egy időben, és ennél fogva nyilvánvaló mérlegelési hibát vétettek a kár megisméltoldési valószínűségének a hatályvesztési felülvizsgálat keretében történő megállapításakor.

Másodszor a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Tanács és a Bizottság helytelenül állapították meg a felperesekre vonatkozó rendes értéket a részleges időközi felülvizsgálat folyamán, ami ezen érték mesterséges emeléséhez vezetett; továbbá nem megfelelően hasonlították össze az exportárral, és így helytelenül állapították meg a dömping fennállását, megsértve ezzel az alaprendelet 1. és 2. cikkét, számos nyilvánvaló mérlegelési hibát vétve, és megsértve a közösségi jog alapvető elveit.

Pontosabban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Tanács és a Bizottság tévesen alkalmazták a jogot és megsértették az alaprendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdését, valamint az alaprendelet 1. és 2. cikke által biztosított jogi keretet, amikor figyelmen kívül hagyták a felperesek gyártási költségeinek jelentős részét mint megbízhatatlant, és/vagy *de facto* nem piacgazdasági módszert alkalmaztak a felperesekre vonatkozó rendes érték nagy részének meghatározásakor.

A Bizottság, amikor úgy határozott, hogy kiigazítja a gázarat, megsértette az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második mondatát, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, és megsértette indokolási kötelezettségét, amikor a gázár kiigazítást a Waidhaus Germany Közösségen belüli gázára alapján végezte el, és nem végzett további levonásokat.

Végül a felperesek úgy érvelnek, hogy a Tanács és a Bizottság megsértették az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését, és a tényekre vonatkozóan nyilvánvaló mérlegelési hibát vétettek, amikor a felperesek exportárából levonták a felperesekkel kapcsolatban álló, a felperesek gazdasági egységének és integrált értékesítési részlegének lényeges részeit képező vállalkozások első független vásárlóinak történő értékesítéseit, valamint az általános és igazgatási költségeiket, továbbá jutalékaikat.

⁽¹⁾ HL L 185., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996., L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

2008. október 13-án benyújtott kereset – Winzer Pharma kontra OHIM – Alcon (OFTAL CUSI)

(T-462/08. sz. ügy)

(2008/C 327/67)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Németország) (képviselők: S. Schneller ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Alcon, Inc. (Hünenberg, Svájc)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM fellebbezési tanácsának 2008. július 17-i határozatát (R 1471/2007-1. sz. ügy) és az OHIM felszólalási osztályának 2007. július 16-i határozatát (B 809 899. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a 003679181. sz. „Ophtal Cusi” közösségi védjegybejelentést;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Alcon Cusi, S.A (később Alcon, Inc.).

Az érintett közösségi védjegy: az „OFTAL CUSI” szövegvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a (489 948. sz.) „Ophtal” védjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek hasonlósága miatt fennáll azok összetéveszhetősége.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. oldal).